

Projekcja publiczna Krzysztofa Wodiczko - Polscy weterani wojenni z Iraku i Afganistanu

Wzgórze Partyzantów (wejście od ul. Piotra Skargi): 24, 25, 26 lipca, godz. 22.00 - 0.00, w przypadku złej pogody dodatkowo dzień projekcji 27 lipca o tej samej porze.

kurator: Beata Nowacka-Kardzis, realizacja produkcji: Roman Krzysztofik

animacja i filmowanie płomienia znicza: Jerzy Stypulkowski, Tracy Stypulkowski

Krzysztof Wodiczko – znany jako autor przedmiotów służących komunikacji społecznej (m.in.: *Pojazd dla Bezdomnych*, *Poliscar*, *Laska Tułacza*, *Porte-Parole*, *Dis-Armour*) jest twórcą ponad 80 *Projekcji publicznych* realizowanych z użyciem slajdów, następnie wideo, na ważnych budynkach, pomnikach i obiektach publicznych w kilkudziesięciu miastach świata. Jego prace krytycznie odnoszą się do obszaru społeczno-politycznego, poruszają tematy związane z pamięcią – indywidualną i zbiorową – traumą historyczną i wojenną. Projekcje Wodiczko ożywiają publiczne monumenty obrazami i głosami, nadając im nowe funkcje i sugerując nowe interpretacje. Tworzą w przestrzeni publicznej forum dla tych, którzy pozostają na co dzień niewidoczni, i których głos jest niesłyszany. Artysta dzięki swoim projektom pomaga różnym grupom ludzi „porozmawiać poprzez miasto”. *Projekcja* na Wzgórzu Partyzantów jest pierwszą w Polsce realizacją artysty, która porusza problem polskich weteranów wojennych z Iraku i Afganistanu, oraz ich rodzin, zmagających się z trudnościami powrotu do cywilnego życia. „Prowadzą oni swoistego rodzaju <<wojnę w czasie pokoju>> o zrozumienie dla własnych przeżyć i sytuacji egzystencjalnej, podnosząc tym samym na forum publicznym złożony problem społecznej reintegracji żołnierzy mających za sobą traumatyczne doświadczenia wojny.”

Dlaczego projekcja we Wrocławiu?

Roman Gutek zaprosił Krzysztofa Wodiczko do Wrocławia, ponieważ realizacje Krzysztofa i jego działania w przestrzeni publicznej oraz technika wykonania pracy świetnie się wpisują w ideę MFF Era Nowe Horyzonty.

W ciągu 11-tu dni festiwalu, Wrocław staje się szczególnie wrażliwy na odbiór sztuki filmowej, w tym wideo. Zderzenie czy też dialogu i międzynarodowej sztuki filmowej sprowadzanej do miasta (prezentowanej m.in.

w przestrzeni publicznej – kino plenerowe na rynku głównym) ze sztuką (projekcja wideo w przestrzeni publicznej), która powstanie w przestrzeni miasta, ma kolosalne znaczenie.

Dlaczego temat weteranów we Wrocławiu?

Praca nad realizacją każdej *Projekcji* to złożony proces. Jest ona czasochłonna, żmudna i wymaga współpracy oraz zaangażowania wielu osób i jednocześnie łączy ona ze sobą wiele obszarów z dziedziny: nauki, filozofii, sztuki oraz techniki. Jest projektem interdyscyplinarnym.

Wybór tematyki projekcji jest zawsze pierwszym i strategicznym etapem projektu. Za każdym razem towarzyszy temu rozpoznanie potencjalnego miejsca-miasta projekcji – artysta chce zobaczyć miasto takim jakim jego mieszkańcy nie chcą go widzieć, poznać jego problemy – obszary ukrywane, wstydlive i pomijane milczeniem. W przypadku Wrocławia taki wstępny rekonesans miał miejsce w styczniu 2009.

Jednakże w tym szczególnym mieście artysta wybrał zagadnienie, które jest równocześnie problemem ponadlokalnym – problem polskich weteranów wojennych z Iraku i Afganistanu oraz ich rodzin. W głównej mierze o wyborze zdecydowała dramatyczna historia miasta z II wojny światowej i lat powojennych. Wrocław jest w zasadzie jedynym polskim miastem niepogranicznym (czyli leżącym całkowicie na terytorium naszego kraju w znacznej odległości od granicy), którego ludność została wymieniona niemal w 100%. Był po II wojnie światowej miastem całkowicie opuszczonym – wysiedlonym i zasiedlonym od nowa. Wrocław, jako miasto, jest również weteranem. Dlatego stał się najbardziej odpowiednim miejscem dla tego, by głos weteranów opowiadających o swoich trudnych doświadczeniach tam właśnie zabrzmiał i wybrzmiał.

Artysta interesuje się problemem weteranów wojen w Iraku i Afganistanie od kilku lat. W 2007 r. zrealizował pierwszy projekt z weteranami amerykańskimi (War Veteran Vehicle w Denver), w 2009r. z angielskimi (War Veteran Vehicle w Liverpoolu), w tym kontekście projekt realizowany z weteranami polskimi nabiera znaczenia – przestania nie tylko ponad lokalnego, ale zadecydowanie bardziej uniwersalnego - ponadnarodowego.

Dlaczego Wzgórze Partyzantów?

Ze względu na rolę i funkcje historyczne jakie pełniło. Funkcję reprezentacyjną oraz militarną. Wzgórze Partyzantów to pozostałość po dawnym Bastionie Sakwowym w systemie miejskich fortyfikacji miasta Wrocławia. W II poł. XIX w. miejsce zostało zagospodarowane staraniami Adolfa Leibich i zostało oddane dla spacerów i rozrywki Wrocławian, jako jedno z bardziej reprezentacyjnych i „szykownych” miejsc. Na wzgórzu wznosiła się wieża widokowa, a wśród schodów, tarasów i fontann, funkcjonowały także restauracja, kawiarnia i piwiarnia. Pod koniec II wojny światowej (do marca 1945 r.) w podziemiach mieścił się sztab dowodzenia komendanta twierdzy Wrocław, było to równocześnie jedno z ostatnich miejsc dowództwa niemieckiego miasta w czasie II wojny światowej.

Więcej informacji: www.enh.pl

Wydarzenie realizowane w ramach projektu pod nazwą „Organizacja wybranych wydarzeń kulturalnych w ramach 10-tej jubileuszowej edycji Międzynarodowego Festiwalu Filmowego ERA NOWE HORYZONTY (MFF ENH) we Wrocławiu”. Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007-2013.

Fundusze Europejskie – dla rozwoju Dolnego Śląska